

[J. C. A. Larsen.]

maa være Ministerens Opgave ved Udnævnelser til Kommissioner og lignende, ved Valg af Skuemestre at vælge dem, der har Lov til at bære Mesternavn. Dette har for mig og for hele Haandværkerstanden ikke saa ringe Betydning.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen omtalte Hammerum-Privilegiet; han gjorde det meget udførligt, idet han oplæste det Reskript, hvorved dette Privilegium var givet. Jeg skal om dette Spørgsmaal ganske kort sige, at i Kommissionen havde vi Besøg af Repræsentanter fra de Herreder, der ønsker at bevare den gamle Forret, og efter det, der fremkom dør, er det rigtigt, hvad den højtærede Minister har udtalt, at det er ikke længere Husflidsarbejde, de paagældende arbejder med, det er fabriksmæssigt fremstillede Arbejder. Og dersom Lovforslaget gennemføres, vil de Folk fra disse Egne, der producerer dette Uldtøj som Husflidsarbejde, fremdeles have Lov til at gaa rundt og sælge det; det vil de ikke blive hindret i. For øvrigt maa jeg sige, at Provinshandelskammerets Repræsentanter, som mødte for Kommissionen, var meget imod det.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg fremdeles som i Gaar er enig med den højtærede Minister i, at dersom vi fra alle Sider vil gøre et alvorligt Arbejde, er der Udsigt til, at vi vil kunne faa gennemført en ny Næringslov i denne Samling.

Hendriksen: Jeg vil gerne først fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af, at mine Udtalelser angaaende gifte Kvinders Ret eller ikke Ret til at erhverve Næringsbevis er blevet misforstaaet og har givet Adgang til fejlagtige Referater i nogle af Hovedstadsbladene, for øvrigt ogsaa desværre i en Del af Provinspressen.

Jeg har ikke erklæret mig for en Modstander — tilmed, som der staar i et enkelt Hovedstadsblad, en *afgjort* Modstander af gifte Kvinders Næringsret —, tværtimod har jeg udtalt det diametralt modsatte. Jeg har sagt, at jeg var en Tilhænger af, at gifte Kvinder skulde have Ret til Næringsbevis, ligestillede med Mændene. Men hvad jeg tilføjede, var dette, at jeg fandt det urigtigt og ubetimeligt, at mere end een af de to Ægtefæller skulde have Ret til at løse Næringsbevis — hvem af dem det skulde være, kunde de formentlig som gode Ægtefæller blive enige om.

Men da denne Udtalelse gaar igen saa mange Steder, maa jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse referere, hvad

jeg sagde herom. Det er ganske kort. Det staar i Fortrykket Sp. 1609. Jeg sagde følgende:

„Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at de Bestræbelser, der i adskillige Aar har været i Gang for efterhaanden at føre Kvinderne op som ligeberettigede med Mændene paa alle Punkter i Samfundslivet, maa medføre, at Kvinden ogsaa ligestilles med Manden med Hensyn til Udstedelse af Næringsbrev.“

Ikke desto mindre har man i Dag i et Provinsblad, i „Fyns Venstreblad“, refereret disse Udtalelser paa den Maade, at man ovenover Referatet af Forhandlingerne om Næringslovens Revision har sat en Overskrift paa mere end en Tomme, og dør staar:

Et grundlovsstridigt konservativt Standpunkt.

Halvdan Hendriksen kræver gifte Kvinders udelukket fra al Næring.

Seneré staar der over Referatet af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der talte paa det radikale Partis Vegne, fremsatte, følgende Overskrift:

De Konservative i Strid med Grundloven!

Derefter refereres, hvad det ærede Medlem har sagt, og det ærede Medlem skal — sikkert til hans store Forbavselse lige saavel som til min — have sagt følgende:

„og naar den konservative Ordfører vilde udelukke gifte Kvinder fra al Næring, var han sikkert i Strid med Grundloven.“

Det har det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) ikke sagt, og det har han heller ingen Føje haft til at sige, thi jeg har slet ikke sagt det, man har lagt mig i Munden, og som man vil hævde, jeg har sagt.

Jeg haaber nu at have rammet en tilstrækkelig kraftig Pæl igennem den Skrøne om, at jeg indtager et grundlovsstridigt Standpunkt, og at jeg ønsker at nægte gifte Kvinder Ret til Næring paa samme Fod som Manden.

Jeg skal derefter fremsætte en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling). Det ærede Medlem mente i de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar vedrørende Andelsselskaberne og Brugsforeningerne, at finde et kraftigt Angreb paa Andelsformen. Det har ingenlunde været min Hensigt, og det kan heller ikke udledes af mine Ord i Gaar. Jeg erkender fuldt ud Andelsformens store Betydning for vort Land, selv om jeg ikke finder, at denne Form har haft nogen særlig gunstig Virkning indenfor et enkelt Felt: Detailhandelen.